

Arányi-Aschner György 85 éves

A Magyarországon és Ausztriában – de mondhatjuk, Európában, sőt a tengeren túl is – ismert zeneszerző, Arányi-Aschner György március 16-án töltötte be 85. életévét.

Magyar és német nyelvű családban nőtt fel Budapesten. Édesanyja zongoratanárként működött, rokonságában több hivatásos és műkedvelő muzsikus volt. Nagybátyja – gyermekkori példaképe – Bartók egyik legkedvesebb tanítványa volt. Zongorát és zeneszerzést Kadosa Pálnál, oboát Pehl Andrásnál végzett a budapesti Zeneakadémián, s Ferencsik Jánosnál tanult vezényelni. Székesfehérváron és Budapesten tanított, ifjúsági zenekart vezetett. Vallásos katolikus szemlélete miatt a kommunisták egyre-másra zaklatták – ezért döntött úgy, hogy elhagyja a hazát. 1967-től a bécsi Raimundtheater korrepetitora lett. 1969-ben kinevezést kapott a Gráci Zeneművészeti Egyetem karmesterképző szakára, ahol zeneelméletet, partitúraolvasást és hangszerelést tanított. A kiváló muzsikust a Floridai Egyetem díszdoktorává avatta. Nyugdíjba vonulása óta a magyar határ mellett, Szentgotthárd szomszédságában, Nagyfalván (Mogersdorfbán) él és alkot.

Szerzeményeinek száma túl van az ötszázon. Öt szimfóniát, több versenyművet, fűvőszekari műveket, kamarazenét – minden elgondolható összeállításban –, kórusműveket komponált, s a zongorairodalmat is bőségesen gazdagította. Külön érdeme, hogy az ifjúság számára is értékes pedagógiai műveket írt.

Stílusát – ha nem is hagyományos értelemben – de tonálisnak mondhatjuk. Több szerzeményében észrevehetjük a magyar népzene és az osztrák gyermekdalok közeli vagy távoli hatását. Műveiben mindig felfedezhető a tematikus anyag, melynek motívumai továbbfejlesztésre alkalmasak. Harmóniavilágában különféle hangközökre épülő rendszereket használ. Formaművészete a klasszikus zenéből jól ismert feszültség-oldás, ismétlés által a beavatatlan hallgató számára is jól követhető.

„Mindig megpróbáltam a zeneszerzői hajlamomat elfojtani. Csak ha végképp nem megy, akkor ülök le a kottalaphoz. De ha a belső hang megszólal – gyakran éjszaka közepén – azonnal nekiállok. A hangjegyeket éppen csak rögzítem, mert úgy hallom, mintha diktálná valaki. Soha semmi sem öncélú: műveimben minden hangnak megvan a maga szerepe, mely szellemi elgondolás eredménye.” – mondta.

Gyuri bácsi – aki mindig kész a tréfára, s bármikor szívesen leül a zongorához – most 85 éves. Ha húszat letagadna, azt is elhihetnénk. Kívánjunk neki jó egészséget, s hogy még sokáig leülhessen a kottalaphoz!

Radics Éva